

ΝΤΥΝΩ

ντύνω, ρ. [<μσν. ντύνω <αρχ. ἐνδύνω], ντύνω. **1.** αγοράζω για κάποιον ρουχισμό: «ντύνω τα παιδιά μου στο τάδε μαγαζί». (Λαϊκό τραγούδι: *στολίστηκες, κυρά μου, στην πένα στο καντίνι, να ζήσει κι ο λεβέντης, ο λεβέντης που σε ντύνει*). **2.** καλύπτω, σκεπάζω κάτι εξωτερικά με προστατευτικό κάλυμμα, ιδίως από χαρτί, πλαστικό, δέρμα ή ύφασμα, καπλαντίζω: «η μητέρα έντυσε τα τετράδια των παιδιών της με μπλε κόλλα || ο βιβλιοδέτης έντυσε το βιβλίο με δέρμα || η μητέρα έντυσε το πάπλωμα μ' ένα λουλουδάτο ύφασμα». **3.** τοποθετώ σε ένα κλειστό χώρο διάφορα απαραίτητα αντικείμενα: «έντυσε τους τοίχους του σαλονιού της με μοντέρνα κάδρα». (Ακολουθούν 11 φρ.).

- καλύτερα να σε ντύνω παρά να σε ταΐζω ή καλύτερα να σε ντύνουν παρά να σε ταΐζουν, βλ. λ. καλύτερος.
- ντύνουν τη νύφη, βλ. λ. νύφη.
- ντύνουν το γαμπρό, βλ. λ. [γαμπρός](#).
- ντύνω στα μετάξια ή ντύνω στο μετάξι (κάποια), βλ. λ. [μετάξι](#).
- ντύνω στα μεταξωτά (κάποια), βλ. λ. μεταξωτός.
- ντύνω το σπίτι, βλ. λ. [σπίτι](#).
- ντύσουν, γδύσουν, χέσε, φάε και κοιμήσου, βλ. λ. [κοιμάμαι](#).
- τον έντυσα απ' την κορφή μέχρι τα νύχια, βλ. φρ. τον έντυσα απ' την κορφή ως τα νύχια.
- τον έντυσα απ' την κορφή ως τα νύχια, του αγόρασα όλα τα απαραίτητα ρούχα για να ντυθεί: «επειδή ήταν φτωχός, τον πήρα μαζί μου σ' ένα μαγαζί και τον έντυσα απ' την κορφή ως τα νύχια».
- τον έντυσαν στρατιώτη, βλ. λ. [στρατιώτης](#).
- τον έντυσαν φαντάρο, βλ. λ. [φαντάρος](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας